

24-11-58

351.00/4/336
v. z.

115764
15.11.58.

No. 111

MEMORANDUM

FOTO-Btz. 175278

Van: Mr J.M.A.H. Luns
Aan: Secretaris-Generaal

cc Minister-President
Minister van Economische
Zaken
Minister van Financiën
Minister van Landbouw
T
DGES
DEU

VERTROUWELIJK

Hedenmorgen hebben mijn ambtgenoten, de heren Zijlstra, Hofstra en Vondeling, de Voorzitter en het Lid van de Commissie van de Europese Economische Gemeenschap, de heren Hallstein en Rey, ontvangen.

Aan de uitvoerige uiteenzetting van Professor Hallstein ontleen ik het volgende:

De reactie in Bonn, Rome en Parijs op het Benelux initiatief was algemeen gunstig geweest. Speciaal in Bonn hadden de voorstellen praktisch onverdeelde instemming gevonden.

In Rome had men, niet geheel ten onrechte, erop gewezen dat de Beneluxvoorstellen in wezen, voor wat de tariefverlaging betreft, neerkomen op het vragen van offers aan Frankrijk en Italië. Men dacht echter niet dat Italië ze daarom zou afwijzen. Wat de contingentsverruiming betreft, die in Italië slechts over enkele categorieën loopt, was de Italiaanse Regering van oordeel, dat daartegenover zeer bepaaldelijk concessies van de andere landen dienden te staan, hetgeen overigens in overeenstemming is met de inhoud van het Benelux memorandum.

De Franse Regering had, in tegenstelling tot wat nog voor kort het geval was, zich thans uitgesproken als voorstander en van een interim regeling, min of meer langs de lijnen van het Benelux initiatief, en voor een voortduren der onderhandelingen over de vrijhandelszone. Wel stond de Franse Regering gereserveerd tegenover de Maudlingprocedure en de heren Hallstein en Rey waren van mening dat althans tot aan 1 januari 1959 het Maudlingcomité niet meer zou worden ingeschakeld. De heren wisten nog te vermelden, dat een scherpe reactie van Engeland op 15 dezer minder het gevolg is geweest van uitlatingen van de heer Soustelle dan wel als

-reactie-

reactie moest worden gezien op een nieuwe brief van de Gaulle aan MacMillan, waarvan zij de tekst niet kenden, doch die in negatieve zin zou zijn gesteld. Parijs zou voorts geporteerd zijn de 10% tariefverlaging uit te strekken tot alle landen, dus niet alleen tot de leden van de GATT. Ook is nog twijfelachtig of een contingenteringsverruiming door Frankrijk zal worden aanvaard voor landen buiten de Zes, doch de heren Hallstein en Rey dachten dat de instelling van de Franse Regering bepaald positief kon worden genoemd, ook tegenover dit probleem.

Op dezerzijds gestelde vraag hoe de Commissie als zodanig staat tegenover het Benelux initiatief, werd geantwoord dat de Commissie hierover woensdag of donderdag a.s. zal beraadslagen, doch Professor Hallstein meende reeds te kunnen zeggen, dat de reactie gunstig zal zijn. De heer Hallstein zeide nog in alle hoofdsteden, ook in Parijs, de indruk te hebben opgedaan, dat een nauwe inschakeling van de Europese Commissie bij de verdere onderhandelingen, dus ook bij die over de vrijhandelszone, gewenst wordt. Wij hebben bevestigd, dat ook de Nederlandse Regering hiermede akkoord gaat. Merkwaardig is nog dat de Franse Regering, voor wat de landbouw betreft, geporteerd zou zijn voor het niet uitschakelen dezer sector en derhalve voor een meer liberale houding.

Wij hebben niet nagelaten onze bezorgdheid tot uitdrukking te brengen over pogingen op bilaterale basis, d.w.z. Frankrijk-Duitsland, besprekingen te houden en faits accomplis te stellen. Wij hebben daarbij de recente reis van de heer Scherpenberg naar Parijs aangehaald. De reactie van de bezoekers was zeer positief in die zin, dat ook de Duitse Regering, en volgens hun zeggen eveneens de Franse, de eenheid der Zes noch doorbroken wilde zien noch op hun beslissingen vooruitlopen. 's Heren Scherpenberg's reis zou voornamelijk ten doel hebben gehad de agenda vast te leggen

van de besprekingen tussen de Gaulle en Adenauer en over de verschillende punten een orienterende gedachtenwisseling te houden. De agenda zou o.m. behelzen:

de kwestie Berlijn,

de NATOkwestie en de politieke consultatie in NATO-verband,

het probleem der Duitse wapenorders in het buitenland en tenslotte de Vrijhandelszône.

De heren Hallstein en Rey vertrouwden er tenslotte op, dat op 3 december, waarschijnlijk op basis van het Benelux memorandum, overeenstemming zal kunnen worden bereikt over de interim regeling.

Den Haag, 24 november 1958
(Conform dictaat Minister)